

Tăcerea

Cristian Ovidiu

se alungă din cer furtuna
ploaia încape într-un pahar cu apă
râuri colorate umplu livada cu gânduri
simplu se moare
ușor în înserare
duzii cu aripile lor colorează poveștile
secundele tac în clepsidră
vântul bate amăgitor în geam
cu roșu glas se încinge tăcerea